

Врш

Година XVI • Број 23 • 16. мај 2012.

ДЕТИЊСТВА

ЧАСОПИС УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ"





Не мерим више време на сате,
ни по сунчевом врелом ходу;
дан ми је кад се његове очи врате,
а ноћ кад поново од мене оду.
Не мерим срећу смехом, ни тиме
да ли је чежња моја од његове јача;
срећа је мени кад болно ћутим с њиме,
и кад нам срца бију ритмом плача.
Није ми жао што ће живота воде
однети и капљу мога живљења;
сад нека младост и све нека оде;
он је стао крај мене пун дивљења.



Десанка Максимовић (1898 - 1993)

...Можда има више пубертета. Ти који пишу само док су млади, они пишу зато што су млади, јер младост, то је нека врста поезије, младост је пуна емоција. Ако сте, пак, песник, ви онда до смрти пишете песме. Као што сељак оре њиву до смрти. Не мора човека да узбуђује свашта. Мене смрт узбуђује црње од љубави. У исто време, знам да ћу целог живота патити, па ни то не ваља. Има разних врста узбуђења...Ја тако себе тумачим. Поезија, посебно за жену, то је као рађање, разумете! Али док ја пишем, ја рађам, не што је то моје биће, то је моје папирнато биће...

ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ

*Лист ученика
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ*

*"ДЕСАНКА
МАКСИМОВИЋ"*

Горњи Милановац

Директор:

Радмило Прокић

Уређују:

Емина Ђурић

Горан Савић

Никола Масловара

и

*редакција коју чине
ученици наше школе*

Рачунарска обрада:

Дарко Вранић

Штампа:

Књижара "НАЈ"

Горњи Милановац

*Захваљујемо се свима који су
помогли у изради часописа.*

*Захваљујемо се и онима који
нису!*



ТАКМИЧЕЊЕ У ШАРАЊУ ВАСКРШЊИХ ЈАЈА

Трећег дана Васкрса, у нашој школи, одржано је такмичење у шарању васкршњих јаја. У две категорије, млађег и старијег узраста, за једно од прва три места, надметало се њих око 160 ученика, с тим што су бројчано били "јачи" млађи основци.



По пропозицијама деца су морала да офарбају искључиво кокошија јаја и ишарају их разним врстама боја (јаја са налепницама нису улазила у избор).

У појединачној категорији, код млађих основаца, прво место је освојила Марија Крстић, II/1, друго Мина Весовић, III/2, а треће Александар Стошић, II/2. Најлепше јаје у групној категорији ишарали су Ана Јовановић, II/1 и Емилија Колашинац, II/1. На другом месту су биле Соња Савић, II/1 и Сара Ковачевић, III/2, а на трећем Тамара Миљић, III/1 и Кристина Ковачевић, III/1.

Међу старијим ученицима, прво место у појединачној категорији припало је Бојани Марковић, VI/2, друго



Сари Павловић, VI, из издвојеног одељења у Враћевшници, а треће Александри Исаиловић, III/2. У групној категорији најуспешнији су биле Александра Илић, VI/1 и Марија Петровић, VI/1, потом Саша Живковић и Јелена Марковић, VII, из Враћевшнице, док су треће место заузеле Данијела Ковачевић, VII/2, Сара Ковачевић, III/2 и Соња Савић, II/1.

За све њих награде су обезбедили: Црква Свете Тројице, "Свислајон- Таково" и књижара "Нај". Њима се, овим путем, још једном, захваљујемо.

Јелена Машић, вероучитељ



Дечја недеља

Овогодишња „Дечја недеља“, која се традиционално обележава прве седмице октобра, била је посвећена деци са посебним потребама, њиховом образовању и укључивању у друштво. Мото манифестације био је: ДЕЦЕ ИМА РАЗНЕ, АЛИ СВАКО ДЕТЕ ЈЕ ЛИЧНОСТ, РАЗЛИКЕ НИСУ КАЗНЕ, У РАЗЛИКАМА ЈЕ СЛИЧНОСТ.

Стиховима из *Буквара дечјих права* и слањем порука пријатељства отпочеле су активности у нашој школи: организован је спортски дан, представљање одељења, дружење са ученицима трећег разреда наше школе. У току недеље спроведена је и хуманитарна акција сакупљања слаткиша за децу са посебним потребама. Сви слаткиши предати су Црвеном крсту.

Гордана Урошевић, учитељица

Пенси кутак

О електронском насиљу

Мобилни и интернет омогућавају ти да си увек у току и увек присутан свуда. Можеш брзо доћи до информација које ти требају, разговарати и забављати се са пријатељима, али и упознавати децу и младе из различитих делова света. Можеш да размењујеш мишљења с другима, играш игрице, пратиш новости и занимљивости.

Међутим, мобилни и интернет, упркос свим својим могућностима, ипак су само алати. Нажалост, постоје неки који користећи се овим алатима, вређају и узнемиравају друге. У њиховим рукама мобилни и интернет претварају се у моћно оружје. Има особа које то раде непромишљено, неки из форе и забаве, неки с намером да повреде или осрамоте, а неки злоупотребе могућности које ови алати дају. Дешава се да појединци шаљу узнемиравајуће и претеће поруке, наговарају на одбацивање и мржњу, објављују



тајне и неистине о другима. Неки подстичу друге да дају непријатне коментаре о онима које не воле јер желе да их осрамоте пред што већим бројем људи. Постоје и особе које се лажно представљају да би преварили и искористили друге, а неке „проваљују“ у туђе мобилне, е-мејлове или блогове и шаљу зловне коментаре и поруке о другима у туђе име. Све ово може да се догађа путем позива или смс поруке, путем е-мејла, чета, блога, различитих социјалних мрежа или других интернет страница, а назива се електронско насиље или злостављање.

Електронско насиље укључује било какав облик слања порука путем интернета или мобилних телефона. Има за циљ повређивање, узнемиравање или било какво друго наносење штете детету, младом или одраслом човеку који не може да се заштити од таквих поступака. Појављује се у облику текстуалних или видео порука, фотографија или позива. Укључује: узнемиравање, ухођење, вређање, несавестан приступ штетним садржајима, ширење насилних и увредљивих коментара, снимање округних, насилних сцена, слање претећих порука, као и креирање интернет страна које садрже приче, цртеже, слике и шале на рачун вршњака.

Разлика између вршњачког и електронског насиља је у томе што:

- ∞ Електронско може бити присутно 24 сата
- ∞ Дете је изложено насиљу и узнемиравању код куће и на другим местима која су пре за њега била сигурна
- ∞ Публика и сведоци могу бити многобројни и брзо се повећавати
- ∞ Деца и млади, који се понашају насилно, могу остати анонимни. Ова чињеница може изазвати снажан осећај страха, изложености и незаштићености код оних који су доживели е-злостављање, док ономе ко чини злостављање, то може бити подстицај за наставак
- ∞ Без физичког контакта са жртвом или публиком, деца и млади теже виде и разумеју штету.

Савети за безбедно коришћење интернета

- ∞ Не шаљи злонамерне СМС или е-мејл поруке. Пре него што кликнеш „Пошаљи“, запитај се како би се ти осећао да примиш ту поруку.
- ∞ Пажљиво прочитај СМС или е-мејл поруку пре него што је проследиш даље. Немој прослеђивати поруке које вређају и узнемиравају друге. Немој се укључивати у анкете, расправе и четове који неког извргавају порузи, оцрњују или оговарају.
- ∞ Не снимај и не прослеђуј фотографије и снимке које могу друге довести у неугодну ситуацију, осрамотити их или изложити исмевању и вређању других.
- ∞ Не наводи личне информације, бројеве телефона и мобилног, адресу на којој живиш, име школе у коју идеш, места на која излазиш особама које не познајеш уживо. Кад пишеш о себи, пиши што уопштеније. Све што напишеш и објавиш у СМС поруци или на интернету, постаје јавно и доступно великом броју људи и више не можеш контролисати како ће други искористити твоје податке.
- ∞ Не шаљи и не објављуј своје фотографије и фотографије својих пријатеља преко мобилног и интернета. Једном када пошаљеш или објавиш фотографију, над њом више немаш контролу, не знаш шта се даље с њом догађа. Уз мало вештине и с основним графичким програмима могуће су разне фотомонтаже.
- ∞ Не стављај на интернет ништа што не би волео да виде твоји пријатељи и познаници, чак ни у е-мејлу или СМС поруци.
- ∞ Ако ти неко пошаље злонамерну или претећу поруку мобилним или е-маилом, немој одговарати. Покажи је одраслој особи којој верујеш.
- ∞ Неки одрасли и вршњаци лажно се представљају и претварају да су пријатељи јер их занимају слике сексуалног садржаја или имају сексуалне жеље и намере. Управо ради тога буди на опрезу, не само с информацијама и фотографијама које делиш, него и приликом упознавања с „он-лајн“ пријатељима. Подсети се да је све оно што знаш о том "пријатељу" само оно што ти је та особа рекла и да ништа од тога не мора бити истина..
- ∞ Помози деци која доживљавају насиље путем смс-порука и интернета тако да им јасно кажеш да није у реду то што им се догађа и да видиш да им је тешко. Немој прикривати насиље и одмах обавести одрасле о томе шта се догађа.
- ∞ Пре него што напишеш поруку, причу или објавиш фотографију, запитај се хоћеш ли тиме некога повредити. Немој чинити другима оно што не желиш да други чине теби.
- ∞ Чувај себе и друге! Све што важи за чување података о теби, важи и за чување туђих. Уколико имаш питања и недоумице у вези са овом темом, обрати се наставнику



Александра Кизић, VIII₂

информатике, а уколико си доживео непријатност у виртуелном свету, обавести свог одељењског старешину, стручну службу или наставника у ког имаш поверења. У школи више информација можеш добити на паноприказима „Кораци у интервенцији“, на зиду код рачуноводства, и „Електронско насиље“, на улазу у школу. Корисне податке о борби против насиља можеш наћи на следећим сајтовима: www.mpn.gov.rs; www.mp.gov.rs; www.unicef.rs/skola-bez-nasilja.html

Ваше Драгана и Тијана

Парламентарци

Ученички парламент у нашој школи основан је 20. маја 2008.г. Парламент су тада сачињавала по два ученика седмог и осмог разреда, укупно 16 ученика. Данас се тај број смањио на 14 ученика због мањег броја одељења. Парламент у свом саставу има председника који води седнице, потпредседника који замењује председника у одсуству и записничара који бележи најважније одлуке донете на седници. Парламент бира два ученика који могу да присуствују седницама Школског одбора, а такође и двоје ученика који су чланови Тима за школско развојно планирање.

Парламентарци се баве разматрањем односа и сарадње ученика и наставника, давањем мишљења и предлога стручним органима, Школском одбору, Савету родитеља и директору о правилима понашања у школи, годишњем програму рада, школском развојном плану, слободним и ваннаставним активностима, учешћу на спортским и другим такмичењима и организацији свих манифестација ученика у школи и ван ње. Краће речено, обавештава ученике о свим питањима која су од посебног значаја за њихово школовање.

Од 26. марта ове године активиран је и блог Ученичког парламента на адреси www.parlamentosdmaksimovic.blogspot.com преко којег се могу пратити активности парламентарца, а такође и информације о најактуелнијим збивањима у школи и ван ње.



Немања Станојевић, VIII₂ (председник Парламента)

Наши будући стручњаци

Ученици ове школе су, по ко зна који пут, показали велико знање и умеће у многим техничким дисциплинама. Немања Станојевић, ученик осмог разреда, по трећи пут је учесник републичког такмичења у области машинске технике, као и Саша Јовановић, ученик седмог разреда. Јелена Марковић пласирала се на републичко такмичење у области бродо технике као првопласирана на регионалном такмичењу у Чачку. Мартина Живковић, ученица шестог разреда, пласирала се на републичко такмичење у области ваздухопловне технике као другопласирана на регионалном такмичењу. Треба поменути и остале учеснике општинских и регионалних такмичења, а то су: Ана Огњановић, Милош Ђорђевић, Сара Павловић, Катарина Обрадовић, Радован Костић, Никола Штуловић и Марко Николић.

У међувремену, одржано је и општинско такмичење из саобраћаја са кога су се на регионално пласирали: Александра Виријевић, Бојан Ковачевић и Андрија Бунисијевић.

Општи је утисак да је пуно добрих и перспективних ученика, потенцијалних инжењера, па за будућност не треба да бринемо. Исто тако, поносни смо на њих и веома захвални што својим резултатима доприносе угледу и афирмацији наше школе у целини.

Владимир Средојевић, наставник техничког и информатичког образовања

Тако то раде наши глумци

Од 2007. године, у нашем граду постоји позоришни фестивал „Школска сцена“. Ученици свих милановачких школа су на сцени Дома културе до сада извели укупно 44 представе, у којима је наступило око 700 ученика. Посећеност је била изванредна, око 15 000 гледалаца.



Наша школа је на овом фестивалу постигла фантастичан успех, освојивши сваке године по један Гран при за најбољу представу, што значи укупно пет до сада.

Наставник музичке културе, Радиша Јовановић је 2007. године режирао представу „**Краљевски фестивал**“, којом је освојен први Гран при на овом фестивалу.

Следеће, 2008. године, наставник Радиша Јовановић је представом „**Трапави змај**“ поновио успех са прошлогодишњег фестивала и тако донео други Гран при нашој школи.

Двема представама наша школа се 2009. године представила на Фестивалу. Прва је била „**Бајка о цару и пастиру**“, у режији Радише Јовановића, а друга представа, која је донела и трећи Гран при нашој школи, била је „**Црвенкапа у небајци**“, коју је режирао професор српског језика Горан Савић.

Нови успех донела је 2010. година. Припремљене су чак три представе. Представу „**Сенка господина Випа**“ режирао је наставник музичког Радиша Јовановић. Професор Горан Савић је веома успешно режирао представу „**Побуна у библиотеци**“, а учитељице Зорица Поломац и Весна Симовић су припремиле и на сцену први пут поставиле луткарску представу „**Побуна васпитних мера**“. Та представа је освојила четврти Гран при за нашу школу, овога пута у категорији луткарских представа.

2011. године, поново две представе: „**Седница наставничког већа**“, у режији Горана Савића и поново луткарска представа „**Возић Тутутко-прича о љубави и пријатељству**“, коју су на сцену поставиле учитељица Зорица Поломац и вероучитељ Јелена Машић. Поменута луткарска представа је донела нашој школи пети Гран при.

Иначе, луткарска група „Врт детињства“ је са две представе „Побуна васпитних мера“ и „Возић Тутутко“, веома успешно учествовала на 16. и 17. ФЛУОШ-у (Фестивалу луткарства основних школа), које организује Министарство просвете републике Србије-Удружење војвођанских учитеља. Две године за редом стигли су до Републичког такмичења у Н.Саду, где су освојили значајне дипломе: за успешно изведену представу, за успешну креацију лутака и за избор сценарија.

И ове године, шести пут по реду, наша школа ће на Школској сцени извести две представе: „**Како су се волеле две жабе**“, коју режирају учитељице Весна Симовић и Зорица Поломац, као и представу „**Сто посто**“, у режији професора Горана Савића. И, наравно, надају се успеху и ове године!



Зорица Поломац, учитељица

Сулејман I Величанствени (1520-1566) - интриге око наслеђа



Хурем султанија, уље на платну (16. век)

Последње године Сулејмановог живота прошле су у суровим породичним сукобима и интригама у којима је предњачила Сулејманова омиљена супруга, Хурем султанија или Рокселана. Рокселана је била робинја пољско-украјинског порекла, кћерка украјинског попа коју су заробили Татари у Рутинији и продали на пијаци у Истанбулу. Право име јој је највероватније било Александра Лисовска. Врло брзо је постала омиљена султанова робинја, а потом и његова жена. Рокселана је Сулејману родила пет синова и једну кћерку: Мехмеда (1521), Мириму (1522), Абдулаха, Селима, Бајазита (између 1523. и 1526) и Џихангира (1531). Абдулах је умро као дете, 1526. године, у некој од епидемија које су напале харем, док је најстарији син, Мехмед, умро 1543. године у 21. години живота од богиња. Међутим, Сулејман је имао још једног сина, Мустафу, којег му је родила прва жена, Ђулбахар (*Gülbahar*) и према томе имао је првенство над Рокселаниним синовима. Осим тога, Мустафа је имао и подршку Ибрахим-паше, који је такође био један од

Рокселаниних непријатеља и чијем је паду највероватније допринела сама султанија.

Рокселана је прво уклонила великог везира. У ноћи између 14. и 15. марта 1536. године, Ибрахим-паша је убијен. На његово место је постављен Ајас-паша, али након неких пет година, место великог везира заузео је Рокселанин и Сулејманов зет, Рустем-паша Опуквић (пореклом из Далмације), захваљујући Рокселаниним напорима. Рустем-паша је одмах почео да ради на Мустафиној пропасти — раширио је гласине како Мустафа планира заверу против сопственог оца. Сулејман је 1553. године, док је био у походу на Сафавиде, позвао свог сина да разјасни ствари, међутим, чим је млади принц ушао у султанов шатор, био је нападнут и задављен. Џихангир је убрзо потом умро у Алепу, како се наводи од туге за својим полубратом. Преостала двојица Рокселаниних синова, Бајазит и Селим, веома брзо су се сукобили након Рекселанине смрти 1558. Сулејман је подржао Селима који је уз помоћ оца поразио свог брата 1559. године. Бајазит је са своја четири сина потражио уточиште код персијског шаха Тахмаспа. Међутим, што захваљујући притисцима, што великој количини злата, шах је наредио да се Бајазит удави заједно са својим синовима. Бајазит је имао још једног сина од једва три године који је остао с мајком у Бурси. Сулејман је наредио да се и он усмрти, како би уклонио и најмању могућност борбе око престола након његове смрти.

Након Сулејманове смрти, наследио га је Рокселанин син, Селим, који ће у историји остати познат као неспособан и развратан владар, у току чије владавине ипак није било озбиљнијих пропуста само захваљујући напорима и способности великог везира Мехмед-паше Соколовића.

Радознали, целу причу о Сулејману прочитајте на www.istorijskabiblioteka.com

Општинско такмичење из историје је, по традицији, одржано у ОШ „Таковски устанак“ у Такову, 17. марта 2012.г. Нашу школу представљало је 19 младих историчара из свих разреда. Међу њима најзапаженији су били: **Лука Таловић, V₃**, III место, **Марија Петровић, VI₁**, III место, **Немања Станојевић, VIII₂**, II место. Најбољих троје ученика учествовало је и на Окружном такмичењу које је, такође, одржано у Такову,



Биљана Милосављевић, V₂

Књижевни кутак у Враћевшници



Марија Кањевац, IV₂
Трифковића.

Литерарна секција у Враћевшници је и ове школске године успешно радила. На састанке секције долази осам чланова, читају своје, ауторске радове, као и текстове својих омиљених писаца, па их на тај начин препоручују својим другарима. На неким од окупљања извођене су занимљиве вежбе попут аутоматског писања песама, асоцијативног низања стихова са одговарајућим мотивима, игре речима... Ученици радо долазе петком пре часова на ову секцију и богате свој духовни свет. Јелена Марковић, чланица секције, је два пута заредом добила прву награду на такмичењу „Крв живот значи.“ Поједини чланови литерарне секције опробали су се и као глумци у представама за Дан школе. Ове школске године тим поводом биће изведене две представе и то у такмичарском духу- публика ће одлучити која екипа је боља. У питању су одломци из популарних школских лектира: „Покондирене тикве“ Јована Стерије Поповића и „Избирачице“ Косте

Млади литерарци показали су и велику креативност и вољу при осмишљавању и изради хамера којима је оплемењен школски простор у појединим учионицама и главном ходнику.

Мирјана Миленковић, наставник српског језика

Како се каже и пише?

Упознао сам се са Весном Ковачевић-Мирковић.
Упознао сам се са Весном Ковачевић Мирковић.

Дао сам им обавештење о одмору.
Обавестио сам их о одмору.

Ставио је потпис на свој рад.
Потписао је свој рад.

-Двочлана женска презимена (презиме по роду и оно стечено удајом) редовно се везују цртицом, без обзира на то да ли је први део презимена променљив или непроменљив: Аница Савић-Ребац, Ивана Брлић-Мажуранић итд.

Удвојена мушка презимена пишу се на два начина. Ако је њихов први део променљив, не везују се цртицом (пишу се као две посебне речи), а ако је први део двочланог мушког презимена непроменљив, он се са другим везује цртицом, нпр: Вук Стефановић Караџић, Стефан Митров Љубиша, али Михаило Полит-Десанчић.

-Неприкладно је и није у духу нашег језика говорити: дати обавештење, дати обавезу, дати доказ, издати наредбу, послати поруку и слично. Лепше је и прикладније да кажемо: обавестити уместо дати обавештење, обавезати се уместо дати обавезу, доказати уместо дати доказе, наредити уместо издати наредбу, поручити уместо послати поруку и слично.

-Израз ставити потпис (ставили су потпис на..., стављен је потпис на...) Можемо чути у извештајима на радију и телевизији или га прочитати у новинама. Новинари тим изразом желе да нагласе значај неког догађаја (нарочито када су у њему учесници угледни политичари и привредници), али то није у духу нашег језика. Не стављамо потпис ни на шта, већ потписујемо нешто. То је правилније, а и стилски лепше.

Емина Ђурић, наставник српског језика



Марко Николић, VII₁

За бољи свет у духу олимпијских вредности



Двадесет петог јануара 2012.г. на непосредан начин кроз дружење и игру ученици наше школе научили су зашто је добро бавити се спортом, које су олимпијске вредности, шта су Олимпијске игре, а шта Олимпијада, који су олимпијски спортови, како се на енглеском кажу олимпијски кругови, као и низ занимљивости из историје олимпизма.

У оквиру „Олимпијског часа“ деца су имала прилику да се друже и упознају са Срећком, маскотом Олимпијског тима Србије и узму учешће у наградном конкурсима „Цртај Срећка“.

Гордана Урошевић, учитељица



Моја другарица

Зове се Теодора. Са мном је у истом одељењу. Има плаву косу и браон очи. Добра је, весела, насмејана и увек добро расположена. Волим да се дружим и проводим време са њом. На одмору вежбамо покрете за денс.

Теодора је моја најдража другарица.

Ивана Весковић, I₂

Извештај са такмичења из математике

Ученици наше школе и ове године су остварили одличне резултате на такмичењима из математике.

На општинском такмичењу одржаном 04. 03. 2012. године, следећи ученици наше школе остварили су најбоље резултате:

3. разред: **Лазар Ђурић**, 3₁, II место; **Марко Јевтовић**, 3₂, III место; **Сунчица Марковић**, 3₁, III место; **Исидора Јоцовић**, 3₂, III место; **Славко Илић**, Сврачковци, III место; **Анђела Јонтуловић**, Сврачковци, III место.

4. разред: **Марија Симоновић**, 4₁, II место; **Јована Ракоњац**, 4₂, III место; **Михајло Станковић**, 4₃, III место; **Бранислав Јоксић**, 4₁, III место.

5. разред: **Милан Маринковић**, 5₂, I место; **Анђела Дамњановић**, 5₃, I место; **Лука Таловић**, 5₃, I место; **Милош Јевтовић**, 5₂, I место; **Ивона Манојловић**, 5₃, II место; **Владан Павловић**, 5₃, II место; **Миодраг Грујић**, 5₁, II место; **Ема Прокић**, 5₃, III место; **Тамара Плачић**, 5₁, III место.

6. разред: **Марија Петровић**, 6₁, III место.

7. разред: **Кристина Јовичић**, 7₂, II место.

8. разред: **Милица Михаиловић**, 8₁, I место; **Катарина Голе**, 8₂, похвала; **Богдан Јоксић**, 8₁, похвала.

На окружном такмичењу одржаном 31. 03. 2012. године, постигнути су следећи резултати:

4. разред: **Бранислав Јоксић**, 4₁, II место; **Марија Симоновић**, 4₁, похвала.

5. разред: **Милан Маринковић**, 5₂, III место; **Миодраг Грујић**, 5₁, похвала.

6. разред: **Марија Петровић**, 6₁, похвала.

8. разред: **Милица Михаиловић**, 8₁, II место;

У математичком такмичењу „Мислиша“ учествовало је 85 ученика. **Бранислав Јоксић**, 4₁, освојио је III место, а **Исидора Голић**, 4₁, **Михајло Станковић**, 4₃ и **Богдан Јоксић**, 8₁, добили су похвале за постигнуте резултате на такмичењу (на овом такмичењу се за 100 бодова додељује I место, 95 – 97 бодова II место, 90 – 94 бодова III место, 75 – 89 бодова похвала).

Марина Николић, наставник математике

Двадесет осми Зимски сусрети учитеља одржани су у Чачку. Посебну пажњу привукла је радионица *Подстицање развоја укупних способности детета (mensa-ntc систем учења)* у реализацији др Ранка Рајовића. Презентовао нам је развој креативног и функционалног размишљања и ефикасног учења. Деца уче о мапама које ће им помоћи при учењу песама, нових дефиниција и појмова. Техника помаже да се на лакши начин учи помоћу слика, цртежа и боја. Овај метод примењен је на часу српског језика приликом обраде песме „Домовина се брани лепотом“ Љубивоја Ршумовића. Ученици су представљали песму кроз цртеже који су им асоцијација на текст.

Гордана Урошевић, учитељица

Домовина се брани лепотом

Домовина се брани реком
И рибом у води
И високом танком смреком
Што расте у слободи!

Домовина се брани цветом
И пчелом на цвету
Маком и сунцокретом
И птицом у лету.

Домовина се брани књигом
И песмом о небу
Сестрином сузом, мајчином
бригом
И оним брашном у хлебу.

Домовина се брани лепотом
И чашћу и знањем
Домовина се брани животом
И лепим васпитањем.

Љубивоје Ршумовић



Никола Обрадовић, V₂

општинском и на окружном, **Миодраг Грујић III** место на окружном, **Анђела Дамњановић** и **Теодора Отовић III** место на општинском такмичењу. **Мила Димитријевић** и **Ема Прокић** освојиле су пласман са општинског на окружно такмичење из српског језика. Од шестака истакли су се **Марија Петровић** са освојеним **III** местом и на општинском и на окружном такмичењу и **Лазар Јонтуловић III** место на општинском такмичењу.

Емина Ђурић, наставник српског језика



Ива Благојевић, III₂

Српски језик – такмичење

Општинско такмичење из српског језика и језичке културе одржано је 3. марта 2012. године у ОШ „Д. Максимовић у Г. Милановцу, а Окружно такмичење одржано је 31. марта 2012. године у ОШ „Вук Караџић“ у Чачку. Ученици петог и шестог разреда постигли су следеће резултате: **Лука Таловић II** место на општинском и **I** место на окружном такмичењу, **Ивона Манојловић II** место и на општинском и на окружном, **Тамара Плачић III** место и на општинском и на окружном, **Миодраг Грујић III** место на окружном, **Анђела Дамњановић** и **Теодора Отовић III** место на општинском такмичењу. **Мила Димитријевић** и **Ема Прокић** освојиле су пласман са општинског на окружно такмичење из српског језика. Од шестака истакли су се **Марија Петровић** са освојеним **III** местом и на општинском и на окружном такмичењу и **Лазар Јонтуловић III** место на општинском такмичењу.

Емина Ђурић, наставник српског језика

Црвена чаролија

Несрећа, сузе и туга,
Некој су деци три најбоља друга.
Њима живот даје само сузе
Они ка срећи полако пузе.

Додајте мало црвене чаролије
И та тужна дружина нестаје!
На лице осмех измамита није лако,
Али покушати морамо свакако!

Укључимо се сви,
Помозимо њима,
Да лепше детињство
Свако од њих има.

Њихова срећа биће и наша,
Њихова песма биће и наша
И здравља биће пуна чаша!

Јелена Марковић, VII, Враћ.

(Песма је награђена на конкурс у Црвеног крста)



Миодраг Грујић, V₁

На пустом острву

Брод је био велики. Први пут у животу ћу путовати оволиким бродом. Време је било као створено за пловидбу: море је било јако мирно, ветра није ни било, а на небу није било злослутних облака, што је помало чудно за Енглеску, у Мароку. Убрзо смо се укрцали на големи брод. Френк и ја смо били узбуђени. Он и ја се знамо од рођења. Обојицу су нас привлачиле афричке културе, ваљда смо се тако и спријатељили. Брод „Краљ Ричард“ је полако запловио. Морам признати, живот на мору није

полако запловио. Морам признати, живот на мору није поред мене, али још онесвешћен. Осмотрио сам околину. Очигледно, налазио сам се на маленом острву. Било је веома плодно. Приметио сам у даљини „Краља Ричарда“ како тоне. За то време, Френк се пробудио. Јадник се веома уплашио. Покушавао сам да га умирим и донекле сам успео у томе. Почели смо да правимо заклон јер је мрак полако падао. На смену смо спавали. Следећег јутра сам кренуо у оближњи шумарак. Био сам веома срећан када сам угледао банане, ананас, поморанце и кокос. Убрао сам свега по мало и кренуо натраг. Много се обрадовао. Целе недеље није пала ни кап кише. Било је много топло и некада би 'изгорели' када бисмо ишли по храну. Већину дрвећа чиниле су палме. Животиња није ни било, осим неких безбедних за које нисам ни чуо. Испоставило се да је њихово месо било веома укусно. Хранили смо се воћем и тим животињама, које личе на верице. Од њихове коже правили смо повеће шаторе. И тако је прошло 3 месеца. Једног јутра Френк је трчао ка мени. Рекао је да је са друге стране острва угледао брод. Брзо смо потрчали



Јелена Пршић, IV₁

поневи много каменчића. И заиста, у даљини сам угледао брод. Од камења смо направили повећу ватру. Брод је кренуо ка нама и за 3 сата био је усидрен. Морнари су нас примили и кренули смо кући. Испоставило се да је брод после нашег бродолома кренуо да нас тражи. Не могу да опишем колико сам био срећан када сам стигао у Енглеску. Тек тада сам увидео колико смо Френк и ја имали среће.

После овако опасне авантуре, требаће нам много да се одлучимо да пловимо морем.

Лука Таловић, V₃

Када би проговорила моја клупа

Моја клупа у овој школи стоји годинама, у једној учионици, њој једином познатом месту. Помало личи на баку која све зна, од најмање до највеће тајне. Када би проговорила, било би то веома лепо, имао бих безброј питања да јој поставим.



Марија Петровић, VI₁

Причали бисмо ко је у овој клупи пре мене седео и какве је све несташлуке правио. Ко се све на њу потписивао, урезавао име или из чисте досаде шврљао по њеном лицу ишараном борама. Када би проговорила моја клупа, нашој причи не би било краја. Можда би ми рекла како је ђацима срдечно помагала упијајући боје оловке када су уплашени и у неверици писали преписивке за контролни.

Зна моја клупа ко се у кога заљубио, ко је кога ударио, а ко кога пољубио. Када би само проговорила, помогла би ми на сваком писменом, јер она зна све ово што ми тек изучавамо, све то је чула безброј пута! Можда би ми рекла како има симпатију, веома заносну и лепу клупу са дугом косом. Вероватно би ми се пожалила како жели да се офарба, или да јој се затегне неки шраф, како би изгледала лепше. Када би неко забележио све шта би она рекла, добили бисмо једну велику збирку прича под називом „После дуго година ћутања, проговорила сам.“

Забављао бих се и смејао њеним причама, помало је задиркивао и тако сваки дан. Мислим да је моја клупа веома поносна што је дочекала ево и двадесет година постојања свог драгог дома - наше лепе школе! Ех, када би проговорила моја клупа!

Саша Живковић, VII, Враћ.

Пролеће у мом крају

Стигло је разиграно пролеће у мој крај.

Природа се буди из свог зимског сна. Ливаде су обукле своје шарене хаљине. Лале су отвориле своје крунице и примиле прве госте. Друштво им праве висибаве и љубичице. Ласте су се вратиле у своја стара гнезда. Чује се весели цвркул птица. Лептирићи започињу своју пролећну игру. Сунце сија као златни дукат и мами нас напоље. Деца раздрагано трчкарају по дворишту. И ја сам међу њима. Убрала сам букет љубичица и носим га својој баки. Она ме дочекује са осмехом и вазом пуном мојих омиљених колача.

Са првим заласком сунца, враћам се кући, док ме топао пролећни ветрић милује по лицу.

Милица Ђорђевић, I₁

Весели мај

Мај је диван,
мај је сјајан,
на ливади
цвет је бајан.

Свуд около зуји
пчела рој,
смеша ми се
нови
бицикл твој.

Ноћ је кратка
дан је дуг,
за игру смо спремни
ја и мој друг.

Док сунце сја
и расте трава,
деца су у мају
срећна и здрава.

Немања Марковић, IV₁

Општинско такмичење из физике одржано је 25. фебруара 2012. године у ОШ „Краљ Александар I“. На такмичењу је учествовало десет ученика, од којих је један, **Павле Прокић** ученик VII₂, освојио I место. На Окружном такмичењу одржаном у Чачку, у ОШ „Свети Сава“, 18. марта 2012.г. ученик се није квалификовао за републичко такмичење.

Ана Ђорђевић, наставник физике



Александра Плачић, 12

Песма о свему и свачему

Сваки је дан прича за себе,
нешто се ново догађа из часа у час.
Рађају се мали животи, стижу бебе,
а на другој страни чује се црни глас.

Птице са неба вребају бубе,
лептири лете са цвета на цвет.
Из Гуче се чују победничке трубе,
а пророци обећавају нови, бољи свет.

Ђаци нагло завољеше школе,
Са ТВ-а се причају само бајке.
На клупи се двоје младих воле,
а тишину пара глас нервозне мајке.

Наставници деле само петице,
за мање оцене оловке нема.
Ђаци вредни као пчелице,
то је добра пропагандна шема.

Марија Петровић, VI

Пролеће

Стигло нам је весело и
разиграно пролеће. Нечујно се
увукло у наш крај. Ливада је
прошарана разнобојним цветовима.
Они дижу своје главице према
сјајном сунцу. Весели, разиграни
лептирићи лете од цвета до цвета.
Дрвеће поносно показује своје
раскошне хаљине. Чује се весели
цвркулт птица. Све је шарено,
мирисно и весело.

Много волим пролеће, јер је оно најшареније и највеселије годишње доба.

Андреј Поломац, I₂

Били смо гости ливада и шума

Кренуо сам са братом у пролећну шетњу. Стигли смо на ливаду.

Ливада је опет била зелена, а на њој је било пуно маслачака, белих рада и каћунака. Дрвеће је добило своје нове зелене хаљинице. Птице су поново у шуми и весело цвркућу. Све око нас је било разиграно, шарено и мирисно.

Била је то прелепа шетња у природи.

Вук Рашковић, I₁

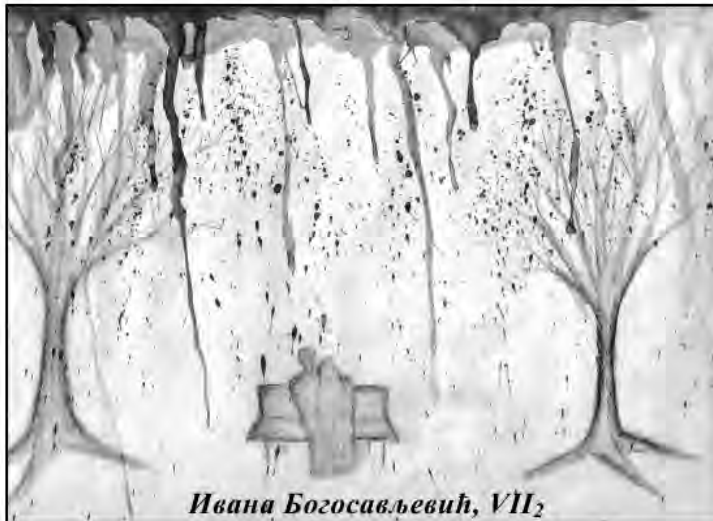
Моја неостварена жеља

Моја жеља је једноставна. Желео бих да ми тата купи црну пушку снајпер, али она кошта 5200 динара, а за то тата нема пара. Молио сам маму и сестру, али оне ми увек кажу - за играчке нема пара, а ти си већ велики. Хтео сам да скупим новац, али стално ми нешто искрне, мислим, увек потрошим те паре. И онда једног дана сам одлучио то је само обична пушка! Купиће се једног дана, када се за то буде имало пара.

У суботу су дошле моја тетка и баба. Преко телефона су ми рекле да су ми купиле неки поклон, мислио сам да су ми купиле пушку коју сам желео, али није била та него нека друга. Онда сам се много растужио. Тетка ми је рекла- Нека, купиће се-, а баба на то додаде- Иди, дете, бегај, јеси ти лудо, ко да да 5200 динара за безвредну пушку?! “Онда сам се расплакао. Мама ме је мало утешила.

И тако, мислим да свака пушка има неку вредност, али права вредност је у породици!

Пеђа Огњановић, IV, Враћ.



Ивана Богосављевић, VII₂

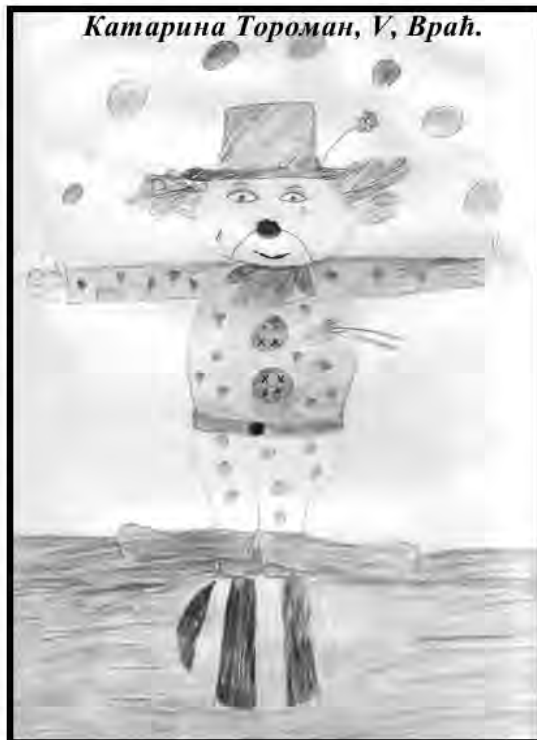
Шта су таласи према ветру, шта шум мора према песми трава и птица

Дубоко под водом, у свету таласа, у свету риба, корала, далеко од свих, далеко од толико жељеног Горњег света, живела је Седефна ружа. Патила је. Жудела је да упозна чари ветра, песму трава и цвркулт птица.

Нико је није разумео, свако је мислио да су жеље њене нереалне, да се оне испунити не могу. Слушала је приче рибице и из сваке приче, њене жеље су све више и више расле. Само је из сићушних уста рибице могла чути нешто о животу ван мора, о срећи која је тамо чека. Када би зраци сунца нежно пробали бистро плаву воду мора, Седефна ружа би гледала тако усхићено и са таквим узбуђењем да би отишла горе и више се никада не би вратила у таласе, воду, свет под морем, само да је могла. Пролазиле су године. Жеља Седефне руже прелазила је у чежњу. Више није ни желела да слуша приче. Завукла се у најдаљи кутак, далеко од свих. У њој се развијало нешто што је желела да сакрије од туђих погледа. У њој је расло нешто саткано од жеље за зраком сунца, од жеље за облаком, ветром, птицама. Нешто њено највредније, што нико осим ње није могао видети. Нешто што је чувала, што би бранила и својим животом. Чувала је свој бисер окован бојама горњег света, чувала је бисер окован чежњом.

Шта су таласи према ветру, шта шум мора према песми трава и птица. Седефна ружа у дубини мора криће своју жељу за Горњим светом. А њен бисер завршиће негде ко зна где, а ту ће се завршити и једна чежња.

Катарина Тороман, V, Враћ.



Ана Огњановић, VI разред, Враћевиница



Исидора Милић, II₁

Бако, још си ту

Сад одох на чесму да наточим воду,
написаћу ти песму кад вране оду.

Док споменик у земљи стоји твој
он није само број,
а ја од сад кроз живот ићи ћу као у бој!

Споменици као гола стабла стоје
тамне су боје.

Док црна земља твоје лице крије,
и док воду пије,
можда њоме твоје лице мије!

Као анђео си била,
свима добра и мила;
сада си у рају ти –
увек ћу те памтити!

Вељко Лазаревић, V₂

Најдража животиња

Има доста животиња које ја волим, али најдража ми је мој пас. Зове се Симба. Има црну длаку и браон очи. Мали је, има шест месеци. Расан је пас, ротвајлер. Брзо трчи и често се играмо. Храним га малим коскама и месом. Живи у својој кућици.

Изабрао сам Симбу зато што је леп и добар пас.

Давид Јаковљевић, I₂

Лична карта IV₁ школске 2010/2011.

Учитељица Зорица Поломац извела је још једну генерацију ученика. Са нама, својим ученицима, на крају четвртог разреда припремила је и веома успешно извела представу на енглеском језику „Snow white and the seven dwarfs“ („Снежана и 7 патуљака“). За ту прилику написала је и песму коју нам је поклонила за растанак, а ми је, ево, објављујемо:

**МОЈ РАЗРЕД ЈЕ КАО ШАРЕНА БАШТА, У
ЊЕМУ СЕ ДРУЖИМО И УЧИМО СВАШТА,
У ЊЕМУ СЕДЕ, ЖЕЉНИ ЗНАЊА ПРАВА,
18 ЧУПАВИХ ГЛАВА:**

Ситан, миран к'о бубица,
такав је наш другар **Петар**,
ако мало јаче душе,
однеће га негде ветар.

Тијана је прави глумац,
луткарство јој врло мило,
кад би тако „стисла“ књигу,
нигде не би краја било!

Главни фрајер, зна се, **Лазо**,
одељењски, а и шире,
када прође, ил' протрчи,
све цурице за њим вире.

Попаша се по Бонтопу,
добро учи, дивно збори,
одговор је једноставан:
ради се о **Теодори**.

Ко је крив? **Ђорђе**, зна се!
А, ко лаже? Ђорђе лаже!
Подмећу му сваког дана,
ни Тито му не помаже!

Кристина (Г.) к'о нека стрина,
сваки абер мора знати,
ако нешто њој промакне,
мора време да се врати.

Не воли баш много школу
и заплаче врло лако,
то је драги **Јован** Јоксић,
добро дете, а и слатко.

Њему допта руку сломи,
ал' мишћушу зато није,
немирко је наш **Алекса**,
па мезимца мама крије.

Ех, **Милоше (С.)**, наш
звирдоше,
шта са тобом да се ради?
Кад „оздравиш“ и вратиш се,
мора књига да се вади!

„Нећу сукњу, ни хаљину!“,
Таша о сто руком треска,
„нећу лопту, ни физичко,
ал' каква је моја свеска!“

„Не волиш да играш лопте?“,
нервира се живац **Иги**,
„кад бих имао мање кила,
игр'о бих у шпанској лиги!“

„Ни ја нећу на ликовно“,
Мићо се из клупе јавља,
„ал' за матиш, ја сам тата,
пртаћемо, боже здравља!“

Због брбљања, кикотања,
прва клупа, њена, зна се,
наша вредна **Кристина (Т.)**,
рукометаш прве класе.

„Р“ јој мало проблем прави,
ведар осмех, поглед мио,
Магдалена наша драга
с' Кристинама прави трио.

Главна цица - **Кристиница (Ж.)**
само једну жељу има:
да разјури све дечаке,
то је сада не занима.

А делија **Милош (В.)** каже:
„Дајте стрелу да одапнем срце своје,
па Крестину кад погодим,
све на свету биће моје!“

Кад је фрка, **Стефан** скаче,
каратиста, па да среди.
„Не жури се, Стефи драги,
мора некад да се седи“.

Добар друг је наш **Страхиња**,
добро учи, скромно чита,
још да мало лепше пише
и да мало мање „скита“.

Тијана Милојевић V₁



Аиђела Ристовић, II₃
Особа коју ценим и поштујем

Свако има неку особу коју посебно цени и поштује. Особа на коју ја могу да се угледам је моја прабаба Бранка. Има осамдесет две године и живи у селу Козељ.

Средњег је раста, има тамне очи попут ноћи и дугачку косу коју прекрива марамом. Често облачи вунене цемпере и дугачке сукње које су прикладне за једну баку. Као млада била је једна од најлепших девојака у селу, али се тиме никада није хвалила.

Своје четири кћерке одгајила је скоро сама јер се тада мушкарци нису интересовали за подизање деце. Све послове у кући обављала је сама, али се никоме није жалила. Увек је све држала у себи.

Свакоме би да помогне, чак и сада када је стара и болесна, макар да нас посаветује као стара и искусна жена.

Увек када одем у село, има неку лепу реч да ми каже када сам тужна, да ме посаветује када имам неки проблем или подели радост када сам срећна.

Не постоје речи које би описале њену доброту.

Увек ћу је поштовати и ценити зато што је најбоља прабаба на свету.

Емилија Павловић, IV₁



Извештај са рекреативне наставе – Сокобања 2012.

Сваке године на рекреативној настави се лепо проведемо и забавимо. Прошле године ишли смо на Златибор. Тамо је било лепо, али ове године је било још лепше. Уживали смо у природи Сокобање, која је била очаравајуће лепа. До Сокобање путовали смо аутобусом. Била је то дуга возња и ми смо били нестрпљиви да што пре стигнемо. Одсели смо у хотелу Моравица који се налази на једној узвишици, где ветар стално ћарлија. Одушевили смо се јер је био огроман и леп, а поред њега је био велики парк и игралиште. Собе су биле јако лепе. Свака је имала један ноћни сточић поред кревета, велико огледало и три столице. Поред свега тога свака соба је имала пространу терасу са погледом на планине које окружују Сокобању, Ртањ и Озрен. Овај хотел је био увек место боравка за великане попут нобеловца Иве Андрића, Меше Селимовића и других уметника.



Сутрадан, када смо се боље сместили и распаковали ствари, кренули смо у обилазак града. Град није толико велики, али је био јако леп и у њему је имало шта да се види. На центру је било пуно кафића и један велики парк. Све је јако лепо и уређено, али најлепше од свега што смо видели био је музеј у коме су се чувале старе ствари и ношње. У централном

делу парка налази се турско купатило Амам, изграђено у 15. веку. У њему је снимљен део филма Зона Замфирова. У Амаму су на располагању различите масаже, купање у термалној води и природна инхалација.



Следећег дана смо ишли аутобусом да видимо водопад Рипаљка. То је један од највећих и најлепших водопада у Србији, јер се вода обрушава са висине 11м. Док смо гледали тај прелепи водопад, чинило нам се да су све лепоте света сливене у њега. После обиласка водопада вратили смо се у хотел. Наредних дана шетали смо свуда и обилазили многа места, али најлепше

је било када смо се пели на брдо са којег се види Соко-град. Био је стар и оронут, али ипак довољно леп да подсети на стара времена када је био у пуном сјају и када је био дом многим људима.

Недалеко од хотела Моравица налази се Жупан плажа, највећа и најпопуларнија плажа у Сокобањи. По једној легенди љубав младог племића и Лептерије била је забрањена. У знак своје вечне љубави бацили су се са стене Видиковац у клисуру Моравице. Место где је река избацила девојчино тело људи назваше по њој Лептерија, а тело Жупана исплива на месту данашње најпопуларније плаже.

Осим што смо доста сазнали, свакога дана смо се и добро забавили. Имали смо рекреаторку, која је организовала свакога дана спортске активности и вечерње забаве. Сваке вечери смо ишли у дискотеку, где смо се такмичили, певали и играли, борили за дипломе које смо добили на растанку. Дани су летели и брзо је дошло време за полазак кући. Било нам је свима криво што морамо да идемо, али смо кренули пуни лепих успомена.

Волимо рекреативне наставе зато што се увек лепо проведемо и пуно тога сазнамо.

Емилија Павловић, Јелена Пришић, IV₁

ИНТЕРВЈУ СА АЛЕКСАНДРОМ НИКОЛИЋЕМ, НАСТАВНИКОМ ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА

Физичко васпитање је, по традицији, омиљени предмет, али, у нашој школи, то је делом и због наставника. Нашег наставника физичког васпитања красе особине као што су одговорност, правичност, коректан и родитељски однос према ученицама. Разговарали смо са њим поводом признања за најбољег наставника у 2012. које му је уручио Спортски савез града Милановца



Да ли мислите да сте омиљени наставник?

-Не размишљам о томе, ипак је то мишљење деце.

Када сте почели да се бавите овим послом и зашто баш физичко васпитање?

-Почео сам 1993. године у Основној школи „Таковски устанак“ у Такову.

Једноставно, спорт је мој живот. Обожавам га!

Да можете да вратите време, да ли бисте се бавили неким другим занимањем?

-Волим свој посао и не верујем да бих се бавио нечим другим.

Да ли Вам се икада догодило да не желите да одете на посао?

-Не, није ми се то никада догодило.

Да ли сте очекивали да добијете награду за најбољег наставника?

- Нисам размишљао о томе, заиста.

Колико вам то значи у даљем раду?

-Наравно да ми значи, али више ту награду гледам кроз успех деце, него као свој лични успех.

Ко вам је уручио награду?

-Награду ми је уручио председник Спортског савеза града Милановца.

Да ли имате неки хоби?

-Наравно, фудбал.

Да ли Вам је, док сте били дете, био омиљени предмет баш овај који сада предајете?

-Наравно!

Да ли сматрате да је сваки строг наставник и добар?

-Може се рећи, али и то зависи од деце, од атмосфере на конкретном часу.

Да ли сте строг наставник?

-Понекада.

Колико пута сте били разредни старешина? Да ли Вам то одговара?

- Био сам шест пута, не избегавам ту врсту обавеза.

Како сте се осећали док сте примали награду?

-Лепо, у мислима су ми били успеси деце иза тога.

Да ли ваше добро расположење прелази на ученике?

-Мислим да да.

У колико школа радите?

-Радим у две школе и то ми представља задовољство.



Разговор водила Јелена Марковић, VII (Враћ.)

Спорт (екипно)	Категорија	Општинско	Окружно
Стони тенис	пионири	I место	I место
	пионирке	III место	
Рукомет	пионирке	I место	
	пионирке	II место	
Кошарка	пионири	I место	III место
	пионирке	I место	
Фудбал	пионири	I место	
	пионирке	II место	
Стрељаштво	пионири	III место	
Атлетика	пионирке	II место	
	пионири	III место	

Иван Миловановић – првак Србије

Ово је један од бројних доказа да је наша школа прави расадник талената. Разговарали смо са Иваном Миловановићем, нашим другаром, који је на недавном државном првенству у каратеу у Параћину, освојио прво место у својој конкуренцији.

Марко: Здраво Иване, пре свега да ти честитамо на освојеној титули.

Иван: Хвала.

Јована: Са колико година си почео да тренираш карате и у ком клубу?

Иван: Тренирам од своје седме године у карате клубу „ДО-КАН“.

Марко: Који си тренутно појас?

Иван: Тренутно сам браон појас.

Марко: Због чега си изабрао баш карате?

Иван: Зато што је тај спорт феноменалан за мене.

Јована: Колико труда и рада је потребно да се постигне тако добар резултат?

Иван: За тако добар резултат потребно је више година упорно тренирати. За то такмичење потребно је квалификовати се у првих осам такмичара, па се после тога се иде на државно првенство.

Јована: Какав је осећај бити шампион Србије?

Иван: То је осећај среће, радости и воље за још једном победом.

Марко: Колико имаш медаља и да ли имаш неки трофеј?

Иван: Имам 49 медаља и 1 трофеј.

Јована: На кога си прво помислио када си постао шампион?

Иван: Прво сам помислио на маму, зато што ми је она највећа подршка.

Марко: Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Иван: У слободно време волим највише да игра фудбала,

Јована: Који су твоји планови за будућност?

Иван: Планирам да и даље упорно вежбам, а размишљам и о томе како би било бити тренер.

Марко: Порука вршњацима.

Иван: Никада не одустајати од својих жеља. Само будите упорни и вредни и резултат ће сигурно доћи.

Јована: Захваљујемо ти се на издвојеном времену и желимо ти да будеш још успешнији у будућности.

Јована Ракоњац и Марко Јелић, IV 2



Ученик, разред, спорт (појединачно)	Општинско	Окружно
Кристина Михаиловић, IV, (крос)	II место	
Лука Максимовић, V, (крос)	III место	
Марко Шмркић, VIII (стони тенис)	I место	I место
Урош Симовић, VIII (стрелаштво)	III место	
Јована Грујовић, VIII, (100м)	II место	
Емилија Вучићевић, VII, (300м)	III место	
Анђела Грујовић VI р. 600м	III место	
Михаиловић Милица VIII р. скок у даљ	II место	
Ранковић Маја VI р.скок у вис	II место	
Љубинковић Милица VIIIр. бацање кугле	I место	II место
Вујовић Виктор VII р. скок у вис	I место	I место
Ђунисијевић Андрија VII р. 300м	III место	
Гарић Милош VIII р. 800м	III место	
Јовичић Светозар VIII р. бацање кугле	III место	



